

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 918/2012**2018/EØS/4/17**

av 5. juli 2012

om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler med hensyn til definisjoner, beregning av korte nettoposisjoner, dekkede kredittbytteavtaler for statspapirer, terskler for melding, likviditetsterskler for oppheving av begrensninger, betydelige verdifall for finansielle instrumenter og negative hendelser(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler⁽¹⁾, særlig artikkel 2 nr. 2, artikkel 3 nr. 7, artikkel 4 nr. 2, artikkel 7 nr. 3, artikkel 13 nr. 4, artikkel 23 nr. 7 og artikkel 30, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Forordning (EU) nr. 236/2012 pålegger visse tiltak når det gjelder shortsalg og kredittbytteavtaler. I artikkel 42 i forordning (EU) nr. 236/2012 gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter for å utfylle bestemmelsene i nevnte forordning i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte. Denne delegerte rettsakten utfyller og endrer visse ikke-grunnleggende bestemmelser.

2) Bestemmelsene i denne forordning er nært forbundet med hverandre ettersom tersklene for melding og offentliggjøring og fastsettelse av udekkede kredittbytteavtaler avhenger av definisjonene og metodene for beregning av korte posisjoner, samtidig som bestemmelsene om betydelige verdifall for finansielle instrumenter og fall i likviditeten i markedene for

statspapirer og fastsettelse av negative hendelser er uløselig knyttet til hverandre. For å sikre sammenheng mellom disse bestemmelsene om shortsalg, som bør tre i kraft samtidig, er det hensiktsmessig å samle alle bestemmelsene som kreves i henhold til forordning (EU) nr. 236/2012, i én enkelt forordning.

3) Forordning (EU) nr. 236/2012 inneholder visse definisjoner. Av klarhetshensyn og av hensyn til rettsikkerheten bør det fastsettes ytterligere utfyllende bestemmelser når det gjelder definisjonene i artikkel 2 nr. 1, særlig bestemmelser om når en fysisk eller juridisk person anses for å eie et finansielt instrument i henhold til definisjonen av shortsalg, og en nærmere presisering av når en fysisk eller juridisk person anses for å «inneha» en aksje eller et gjeldsinstrument i henhold til forordning (EU) nr. 236/2012. Presiseringene er valgt for å sikre at forordning (EU) nr. 236/2012 har den tilsiktede virkning på en ensartet måte til tross for den ulike tilnærmingen i medlemsstatenes lovgivning. Begrepene eierskap og innehav når det gjelder verdipapirer, er ikke harmonisert i medlemsstatene, men bestemmelsene i forordning (EU) nr. 236/2012 er ment å gjelde bare for shortsalg, uten at dette berører en eventuell framtidig rettslig utvikling, som for eksempel harmonisering av lovgivningen.

4) Ved forordning (EU) nr. 236/2012 innføres det begrensninger og forpliktelser, for eksempel meldingskrav og krav til offentliggjøring, for fysiske og juridiske personer som innehar eller inngår korte nettoposisjoner i aksjer og statspapirer. Lange og korte posisjoner i aksjer og statspapirer kan innehas og verdsettes på ulike måter. For å sikre en konsekvent tilnæringsmåte og for at tiltakene med hensyn til korte posisjoner i aksjer og statspapirer skal få den ønskede virkning, er det derfor nødvendig å angi ytterligere hvordan korte nettoposisjoner bør beregnes. Shortsalg

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 274 av 9.10.2012, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 204/2016 av 30. september 2016 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 13 av 23.2.2017, s. 56.

⁽¹⁾ EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1.

kan skje gjennom enkeltinstrumenter eller gjennom kurver av statspapirer, og det er derfor nødvendig å angi nærmere hvordan shortsalg gjennom kurver inngår i disse beregningene. For å sikre en solid metode for beregning av korte nettoposisjoner i aksjer bør definisjonen av lange posisjoner være mer restriktiv enn definisjonen av korte posisjoner. Ettersom verdien av enkelte finansielle instrumenter avhenger av variasjoner i prisen på underliggende instrumenter, er det nødvendig å angi hvordan dette skal tas i betraktning. Metoden med deltajustering angis ettersom denne metoden er en allment godkjent praksis.

- 5) Korte nettoposisjoner beregnes på grunnlag av lange og korte posisjoner som innehas av en fysisk eller juridisk person. Lange og korte posisjoner kan likevel innehas av ulike enheter innenfor en gruppe eller i ulike fond som forvaltes av en fondsforvalter. Store korte nettoposisjoner kan skjules ved at de fordeles mellom enheter innenfor en gruppe eller mellom ulike fond. For å redusere risikoen for at bestemmelsene omgås, og for å sikre at meldinger og rapportering av korte posisjoner gir et nøyaktig og representativt bilde, kreves det mer detaljerte bestemmelser om hvordan korte nettoposisjoner bør beregnes for enheter innenfor en gruppe og for fondsforvaltere. For å gjennomføre disse bestemmelsene er det nødvendig å definere begrepet investeringsstrategi for å presisere hvilke enheters korte posisjoner i en gruppe og hvilke fonds korte posisjoner som bør legges sammen. Det er også nødvendig å definere forvaltningsvirksomhet for å klargjøre hvilke fonds korte posisjoner som bør legges sammen. For å sikre at meldingene gis, er det nødvendig å angi hvilke enheter innenfor en gruppe eller i ulike fond som skal foreta beregningene og gi meldingene.
- 6) Forordning (EU) nr. 236/2012 innfører begrensninger med hensyn til inngåelse av transaksjoner med udekkede kredittbytteavtaler for statspapirer, men tillater at transaksjoner med dekkede kredittbytteavtaler for statspapirer inngås for legitime sikringsformål. Et bredt spekter av eiendeler og forpliktelser kan sikres ved hjelp av kredittbytteavtaler for statspapirer, men det kan i mange tilfeller være vanskelig å skille mellom legitim sikring og spekulasjon. Det er derfor nødvendig å angi nærmere de tilfellene der en kredittbytteavtale for statspapirer kan anses som dekket. Der det er nødvendig å angi et kvantitativt mål på korrelasjon på et ensartet grunnlag, bør en enkel, allment akseptert og forstått metode brukes, for eksempel Pearsons korrelasjonskoeffisient, beregnet som kovariansen mellom to variabler dividert med produktet av deres standardavvik. Å skape en perfekt sikring gjennom en kombinasjon av eiendeler og forpliktelser er i praksis vanskelig på grunn av eiendelenes og forpliktelsenes ulike kjennetegn og volatiliteten når det gjelder deres verdier. Ettersom forordning (EU) nr. 236/2012 krever en forholdsmessig tilnærming til tiltak, er det ved definisjon av en udekket kredittbytteavtale nødvendig å angi hvordan en forholdsmessig tilnærming bør anvendes på eiendeler og

forpliktelser som sikres gjennom en dekket kredittbytteavtale. Selv om forordning (EU) nr. 236/2012 ikke fastsetter at det må være en bestemt grad av korrelasjon for en dekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer, er det nødvendig å angi at korrelasjonen bør være av betydning.

- 7) Forordning (EU) nr. 236/2012 krever at en fysisk eller juridisk person som innehar en kort nettoposisjon i statspapirer som overskrider en terskel, bør underrette den berørte vedkommende myndighet om disse posisjonene. Det kreves derfor en hensiktsmessig nærmere angivelse av denne terskelen. Det bør ikke kreves melding av ubetydelige verdier som ikke vil ha noen betydelig innvirkning på det berørte statspapirmarkedet, og terskelen bør ta hensyn til blant annet likviditeten på hvert enkelt obligasjonsmarked og beholdningen av utestående statspapirer samt målene med dette tiltaket.
- 8) Dataene som kreves for å beregne tersklene for melding av korte nettoposisjoner i utstedte statspapirer, vil ikke være tilgjengelige på datoen for denne forordnings ikrafttredelse. De to kriteriene som anvendes for å fastsette de første tersklene for melding på offentliggjøringsdatoen, bør derfor for det første være den offentlige utstederens samlede beløp for utestående utstedte statspapirer og for det andre forekomsten av et likvid terminmarked for det berørte statspapiret. Det bør vedtas reviderte terskler når det foreligger relevante data for alle kriterier.
- 9) Når likviditeten på et marked for statspapirer faller under en viss terskel, kan begrensningene for investorer som foretar et udekket shortsalg av statspapirer, midlertidig oppheves for å stimulere likviditeten på dette markedet. Dersom det skjer et betydelig fall i verdien av et finansielt instrument på en handelsplass, kan vedkommende myndigheter forby eller begrense shortsalg eller på annen måte begrense transaksjoner med dette instrumentet. Det finnes et bredt spekter av instrumenter, og det er nødvendig å fastsette terskelverdien for hver av de ulike klassene av finansielle instrumenter på bakgrunn av forskjellene mellom instrumentene og de ulike gradene av volatilitet på deres respektive markeder.
- 10) Det er i denne forordning ikke fastsatt noen terskel for et betydelig fall i verdien av prisen på en andel i et notert UCITS, med unntak av børsomsatte fond som er UCITS-er, for selv om prisen fritt kan variere på handelsplassen, er den underlagt en bestemmelse i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS)⁽¹⁾ som holder prisene nær UCITS-ets netto andelsverdi. Det er ikke fastsatt noen terskel for et betydelig fall i verdien av andre derivater enn dem som er angitt i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

- 11) Denne forordning klargjør inngrepsmyndigheten til både de berørte vedkommende myndigheter og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA), som er opprettet og utøver sin myndighet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, med hensyn til negative hendelser eller en negativ utvikling. Det kreves en liste over disse hendelsene for å sikre en konsekvent tilnæringsmåte og for at hensiktsmessige tiltak lett skal kunne treffes ved negative hendelser eller en negativ utvikling.
- 12) Av hensyn til rettsikkerheten er det nødvendig at denne forordning trer i kraft samme dag som delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 919/2012⁽²⁾ —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Denne forordning fastsetter nærmere bestemmelser som utfyller følgende artikler i forordning (EU) nr. 236/2012:

- artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av definisjonene av eierskap og shortsalg,
- artikkel 3 nr. 7 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av tilfeller av og metoden for beregning av korte nettoposisjoner og definisjonen av innehav,
- artikkel 4 nr. 2 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer og beregningsmetoder for grupper og fondsforvaltningsvirksomhet,
- artikkel 7 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av tersklene for melding av betydelige korte posisjoner i statspapirer,
- artikkel 13 nr. 4 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av likviditetsterskelen for oppheving av begrensningene for shortsalg av statspapirer,
- artikkel 23 nr. 7 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av betydningen av betydelige fall i verdien av andre finansielle instrumenter enn likvide aksjer,

- artikkel 30 i forordning (EU) nr. 236/2012 for ytterligere presisering av kriterier og faktorer som skal tas i betraktning ved fastsettelse av i hvilke tilfeller negative hendelser eller en negativ utvikling nevnt i artikkel 18–21 og artikkel 27 og truslene nevnt i artikkel 28 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) nr. 236/2012 oppstår.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a) «gruppe» de juridiske personene som er kontrollerte foretak i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav f) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF⁽³⁾, og den fysiske eller juridiske person som kontrollerer et slikt foretak,
- b) «overnasjonal utsteder» en utsteder i henhold til artikkel 2 nr. 1 bokstav d) i), iv), v) og vi) i forordning (EU) nr. 236/2012.

KAPITTEL II

NÆRMERE PREISERING AV DEFINISJONENE I HENHOLD TIL ARTIKKEL 2 NR. 2 OG ARTIKKEL 3 NR. 7 BOKSTAV A)

Artikkel 3

Presisering av begrepet «eierskap» og definisjon av shortsalg

1. Med henblikk på definisjonen av shortsalg skal fastsettelsen, dersom det er relevant, av hvorvidt en fysisk eller juridisk person anses å eie et finansielt instrument når det foreligger et rettslig eller reelt eierskap av dette, skje i samsvar med den lovgivningen som gjelder for shortsalg av aksjen eller gjeldsinstrumentet. Dersom fysiske eller juridiske personer er de reelle eierne av en aksje eller et gjeldsinstrument, skal aksjen eller gjeldsinstrumentet anses å eies av den siste reelle eieren, også når aksjen eller gjeldsinstrumentet innehas av en forvalter. Med hensyn til denne artikkel skal den reelle eieren være investoren som påtar seg den økonomiske risikoen ved å erverve et finansielt instrument.
2. Med hensyn til artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i), ii) og iii) i forordning (EU) nr. 236/2012 omfatter «shortsalg» som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012 ikke

- a) salg av finansielle instrumenter som er overført i henhold til en avtale om utlån av verdipapirer eller en gjenkjøpsavtale, forutsatt at verdipapirene returneres, eller overdrageren tilbakekaller verdipapirene slik at oppgjøret kan skje på avtalt tidspunkt,

⁽¹⁾ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

⁽²⁾ EUT L 274 av 9.10.2012, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

- b) salg av et finansielt instrument foretatt av en fysisk eller juridisk person som har kjøpt det finansielle instrumentet før salget, men som ikke har overtatt det på salgstidspunktet, forutsatt at det finansielle instrumentet vil bli levert i tilstrekkelig tid til at oppgjøret kan skje til avtalt tidspunkt,
- c) salg av et finansielt instrument foretatt av en fysisk eller juridisk person som har utøvd en opsjon eller et tilsvarende krav på nevnte finansielle instrument, forutsatt at det finansielle instrumentet vil bli levert i tilstrekkelig tid til at oppgjøret kan skje til avtalt tidspunkt.

Artikkel 4

Innehav

En fysisk eller juridisk person anses å inneha en aksje eller et gjeldsinstrument i henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) nr. 236/2012 i følgende tilfeller:

- a) Den fysiske eller juridiske personen eier aksjen eller gjeldsinstrumentet i samsvar med artikkel 3 nr. 1.
- b) Det foreligger et tvangskraftig krav om overføring av eierskapet til aksjen eller gjeldsinstrumentet til den fysiske eller juridiske personen i samsvar med den lovgivningen som gjelder for det berørte salget.

KAPITTEL III

KORTE NETTOPOSISJONER I HENHOLD TIL ARTIKKEL 3 NR. 7 BOKSTAV B)

Artikkel 5

Korte nettoposisjoner i aksjer — lange posisjoner

1. Innehav av en aksje gjennom en lang posisjon i en kurv av aksjer skal, når det gjelder nevnte aksje, også tas i betraktning i den grad denne aksjen er representert i kurven.
2. Med eksponering gjennom et annet finansielt instrument enn aksjen, der eksponeringen innebærer en økonomisk fordel dersom kursen på aksjen stiger, som angitt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012, menes enhver eksponering mot aksjekapital gjennom ett eller flere av instrumentene oppført i vedlegg I del I.

Eksponeringen nevnt i første ledd avhenger av verdien av den aksjen som en kort nettoposisjon skal beregnes for, og innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på aksjen stiger.

Artikkel 6

Korte nettoposisjoner i aksjer — korte posisjoner

1. Et shortsalg av en aksje gjennom shortsalg av en kurv av aksjer skal, når det gjelder nevnte aksje, også tas i betraktning i den grad denne aksjen er representert i kurven.

2. I henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav a) og artikkel 3 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal en posisjon i et finansielt instrument, herunder instrumentene oppført i vedlegg I del 1, som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på aksjen faller, tas i betraktning ved beregning av den korte posisjonen.

Artikkel 7

Korte nettoposisjoner i aksjer — allment

Det skal ved beregning av korte nettoposisjoner som nevnt i artikkel 5 og 6 tas hensyn til følgende kriterier:

- a) Det er irrelevant om det er avtalt kontantoppgjør eller fysisk levering av underliggende eiendeler.
- b) Korte posisjoner i finansielle instrumenter som fører til en fordring i aksjer som ikke er utstedt, samt tegningsretter, konvertible obligasjoner og andre tilsvarende instrumenter skal ved beregning av en kort nettoposisjon ikke betraktes som korte posisjoner.

Artikkel 8

Korte nettoposisjoner i statspapirer — lange posisjoner

1. I denne artikkel og vedlegg II menes med prissetting avkastningen, men dersom det ikke finnes noen avkastning for noen av de berørte eiendelene eller forpliktelsene, eller avkastningen ikke egner seg som kriterium for å sammenligne de berørte eiendelene eller forpliktelsene, menes prisen. Innehav av statspapirer gjennom en lang posisjon i en kurv av statspapirer fra ulike offentlige utstedere skal, når det gjelder nevnte statspapirer, også tas i betraktning i den grad nevnte statspapirer er representert i kurven.
2. I artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012 menes med eksponering gjennom et annet instrument enn statspapiret som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen på statspapiret stiger, all eksponering gjennom ett eller flere av instrumentene oppført i vedlegg I del 2, forutsatt at deres verdi avhenger av verdien på det statspapiret som den korte nettoposisjonen skal beregnes for, og som gir en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på statspapiret stiger.

3. Forutsatt at de alltid er høyt korrelert i samsvar med artikkel 3 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012 og nr. 4 og 5, skal alle nettoinnehav av statspapirer fra en offentlig utsteder som er høyt korrelert med kursen på statspapirene i enhver kort posisjon, medtas ved beregning av den lange posisjonen. Statspapirer fra utstedere fra tredjestater skal ikke medtas.

4. For eiendeler med en pris fastsatt i et likvid marked skal korrelasjonen mellom kursen på et gjeldsinstrument fra en annen offentlig utsteder og kursen på gjeldsinstrumentet fra den aktuelle offentlige utsteder måles på grunnlag av historiske data ved bruk av daglig akkumulerte veide data for den siste 12-månedersperioden før posisjonen i statspapiret. Når det gjelder eiendeler som det ikke finnes noe likvid marked for, eller dersom prishistorikken går mindre enn 12 måneder tilbake, brukes et hensiktsmessig alternativ med tilsvarende varighet.

5. Med hensyn til artikkel 3 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal et gjeldsinstrument og et utstedt statspapir anses å være høyt korrelert dersom Pearsons korrelasjonskoeffisient er på minst 80 % mellom kursen på gjeldsinstrumentet fra en annen offentlig utsteder og kursen på det aktuelle statspapiret for den aktuelle perioden.

6. Dersom posisjonen beregnet på grunnlag av et glidende 12-månedersgjennomsnitt ikke lenger er høyt korrelert, skal statspapiret fra den tidligere høyt korrelerte offentlige utsteder ikke lenger tas i betraktning ved beregning av en lang posisjon. Posisjonene skal likevel ikke anses å ha opphørt å være høyt korrelert dersom korrelasjonsnivået for statspapiret midlertidig, i en periode på høyst tre måneder, faller under nivået fastsatt i nr. 4, forutsatt at korrelasjonskoeffisienten er på minst 60 % i hele tremånedersperioden.

7. Ved beregning av korte nettoposisjoner skal det være irrelevant om det er avtalt kontantoppgjør eller fysisk levering av underliggende eiendeler.

Artikkel 9

Korte nettoposisjoner i statspapirer — korte posisjoner

1. Shortsalg av statspapirer gjennom salg av en kurv av statspapirer skal når det gjelder nevnte statspapirer, også tas i betraktning i den grad statspapirene er representert i kurven.

2. Med hensyn til artikkel 3 nr. 1 bokstav a) og artikkel 3 nr. 3 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal en posisjon i et instrument, herunder instrumentene oppført i artikkel 8 nr. 2, som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på statspapiret faller, tas i betraktning ved beregning av den korte posisjonen.

3. Enhver kredittbytteavtale for statspapirer tilknyttet en offentlig utsteder, skal medtas ved beregning av korte nettoposisjoner i nevnte statspapirer. Salg av kredittbytteavtaler for statspapirer skal anses som lange posisjoner, og kjøp av kredittbytteavtaler for statspapirer skal anses som korte posisjoner.

4. Dersom en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer sikrer en annen risiko enn de tilknyttede statspapirene, kan verdien av den sikrede risikoen ikke anses som en lang posisjon ved beregning av om en fysisk eller juridisk person har en kort nettoposisjon i de utstedte statspapirene fra en offentlig utsteder.

5. Ved beregning av korte nettoposisjoner er det irrelevant om det er avtalt kontantoppgjør eller fysisk levering av underliggende eiendeler.

Artikkel 10

Metode for beregning av korte nettoposisjoner i aksjer

1. Ved beregning av den korte nettoposisjonen i aksjer i henhold til artikkel 3 nr. 4 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal den deltajusterte modellen for aksjer fastsatt i vedlegg II brukes.

2. Alle beregninger som en fysisk eller juridisk person gjør av en lang og kort posisjon i de samme aksjene, skal gjøres med samme metoder.

3. Beregningen av korte nettoposisjoner skal ta hensyn til transaksjoner med alle finansielle instrumenter, på eller utenfor en handelsplass, som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller verdien på aksjen endres.

Artikkel 11

Beregning av korte nettoposisjoner i statspapirer

1. Med hensyn til artikkel 3 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal det ved beregning av korte nettoposisjoner i statspapirer tas hensyn til transaksjoner med alle finansielle instrumenter som innebærer en økonomisk fordel dersom kursen eller avkastningen på statspapiret endrer seg. Den deltajusterte modellen for statspapirer fastsatt i vedlegg II skal brukes.

2. I samsvar med artikkel 3 nr. 6 i forordning (EU) nr. 236/2012 skal posisjoner beregnes for hver enkelt offentlig utsteder der en fysisk eller juridisk person innehar en kort posisjon.

KAPITTEL IV

KORTE NETTOPOSIJONER I FOND ELLER GRUPPER I HENHOLD TIL ARTIKKEL 3 NR. 7 BOKSTAV C)

Artikkel 12

Metode for beregning av posisjoner for forvaltningsvirksomhet knyttet til flere fond eller forvaltede porteføljer

1. Beregning av den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder skal gjøres i samsvar med artikkel 3 nr. 7 bokstav a) og b) i forordning (EU) nr. 236/2012 for hvert fond, uavhengig av dets juridiske form, og for hver forvaltet portefølje.

2. I artikkel 12 og 13 menes med:

a) «investeringsstrategi» en strategi som brukes av en forvaltningsenhet med hensyn til en bestemt utsteder, og som har som mål å ta enten en kort eller en lang nettoposisjon gjennom transaksjoner med ulike finansielle instrumenter som er utstedt av eller er knyttet til denne utstederen,

b) «forvaltningsvirksomhet» forvaltning av fond uavhengig av deres juridiske form, og porteføljeforvaltning på skjønnsmessig grunnlag i henhold til fullmakt gitt av kunder, dersom porteføljene omfatter ett eller flere finansielle instrumenter,

c) «forvaltningsenhet» en juridisk person eller et rettssubjekt, herunder en seksjon, enhet eller avdeling som på skjønnsmessig grunnlag forvalter fond eller porteføljer i henhold til en fullmakt.

3. Forvaltningsenheten skal legge sammen korte nettoposisjoner som tilhører fondene og porteføljene den forvalter, og som den bruker samme investeringsstrategi for i tilknytning til en bestemt utsteder.

4. Når ovennevnte metode anvendes, skal forvaltningsenheten

a) ta hensyn til posisjoner som tilhører fond og porteføljer som tredjemann har utkontraktert forvaltningen av,

b) utelukke posisjoner som tilhører fond og porteføljer som den har utkontraktert forvaltningen av til tredjemann.

Forvaltningsenheten skal rapportere og ved behov offentliggjøre den korte nettoposisjonen som følger av nr. 3 og 4 når den når eller overskrider en relevant terskel for melding eller offentliggjøring i samsvar med artikkel 5–11 i forordning (EU) nr. 236/2012.

5. Dersom en enkelt juridisk person utøver forvaltningsvirksomhet sammen med annen virksomhet enn forvaltning, skal den anvende metoden beskrevet i nr. 1–3 bare på sin forvaltningsvirksomhet, og rapportere og offentliggjøre de korte nettoposisjonene dette gir.

6. For annen virksomhet enn forvaltning som medfører at enheten innehar korte posisjoner for egen regning, skal den enkelte juridiske person beregne den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder i samsvar med artikkel 3 nr. 7 bokstav a) og b) i forordning (EU) nr. 236/2012 og rapportere og offentliggjøre de korte nettoposisjonene dette gir.

Artikkel 13

Metode for beregning av posisjoner for juridiske personer i en gruppe som har lange eller korte posisjoner i en bestemt utsteder

1. Beregning av den korte nettoposisjonen skal gjøres i samsvar med artikkel 3 nr. 7 bokstav a) og b) i forordning (EU) nr. 236/2012 for hver juridisk person som inngår i gruppen. Den berørte juridiske person, eller på dennes vegne, gruppen som den tilhører, skal rapportere og offentliggjøre den korte

nettoposisjonen i en bestemt utsteder når den når eller overskrider en terskel for melding eller offentliggjøring. Dersom en eller flere juridiske personer i gruppen er forvaltningsenheter, skal de anvende metoden beskrevet i artikkel 12 nr. 1–4 når det gjelder fonds- og porteføljeforvaltningsvirksomhet.

2. Korte og lange nettoposisjoner for alle juridiske personer som inngår i gruppen, skal legges sammen og avregnes, med unntak av posisjonene for forvaltningsenheter som utøver forvaltningsvirksomhet. Gruppen skal rapportere og ved behov offentliggjøre den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder når den når eller overskrider en terskel for melding eller offentliggjøring.

3. Når en kort nettoposisjon når eller overskrider terskelen for melding i samsvar med artikkel 5 eller terskelen for offentliggjøring i samsvar med artikkel 6 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal en juridisk person i gruppen i samsvar med artikkel 5–11 i forordning (EU) nr. 236/2012 rapportere og offentliggjøre den korte nettoposisjonen i en bestemt utsteder beregnet i samsvar med nr. 1, forutsatt at ingen kort nettoposisjon på gruppenivå beregnet i samsvar med nr. 2, når eller overskrider en terskel for melding eller offentliggjøring. En juridisk person som er utpekt for dette formål, skal rapportere og ved behov offentliggjøre den korte nettoposisjonen på gruppenivå i en bestemt utsteder beregnet i samsvar med nr. 2, når

i) en terskel for melding eller offentliggjøring ikke nås eller overskrides av en juridisk person i gruppen,

ii) en terskel for melding eller offentliggjøring nås eller overskrides samtidig av både selve gruppen og en juridisk person som inngår i gruppen.

KAPITTEL V

DEKKEDE KREDITTBYTEAVTALER FOR STATSPAPIRER I HENHOLD TIL ARTIKKEL 4 NR. 2

Artikkel 14

Tilfeller som ikke utgjør udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer

1. I følgende tilfeller skal en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 14 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012:

a) Når det gjelder sikring i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 236/2012, skal en kredittbytteavtale for statspapirer ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012, og skal fungere som sikkerhet mot risikoen for et fall i verdien av de eiendelene eller forpliktelsene som er korrelert med risikoen for svekket verdi på de statspapirene kredittbytteavtalen er tilknyttet, der eiendelene eller forpliktelsene gjelder enheter i offentlig eller privat sektor i samme medlemsstat.

b) En posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer der eiendelene eller forpliktelsene gjelder enheter i offentlig eller privat sektor i samme medlemsstat som den offentlige utstederen av kredittbytteavtalen, skal ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012 dersom den

i) viser til en medlemsstat, herunder ministerier, organer eller spesialforetak i medlemsstaten, eller dersom medlemsstaten er en forbundsstat, en av de statene som utgjør forbundsstaten,

ii) brukes til å sikre eiendeler eller forpliktelser som oppfyller korrelasjonskriteriet angitt i artikkel 18.

c) En posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer der eiendelene eller forpliktelsene gjelder en offentlig utsteder som den offentlige utstederen som bytteavtalen viser til, er garantist for eller aksjeeier i, skal ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012 dersom den

i) viser til en medlemsstat,

ii) brukes til å sikre eiendeler eller forpliktelser som oppfyller korrelasjonskriteriet angitt i artikkel 18.

2. I henhold til nr. 1 bokstav a) skal det være en korrelasjon mellom verdien av den eiendelen eller forpliktelsen som sikres, og verdien av det tilknyttede statspapiret, som angitt i artikkel 18.

Artikkel 15

Tilfeller som ikke utgjør en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer når debitor er etablert eller har eiendeler eller forpliktelser i flere medlemsstater

1. Dersom debitor, eller dennes motpart, med en eiendel eller forpliktelse er etablert i flere medlemsstater, skal en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer i følgende tilfeller ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012, forutsatt at korrelasjonskriteriet i artikkel 18 i denne forordning i hvert enkelt tilfelle er oppfylt:

a) Dersom det finnes et morselskap i en medlemsstat og et datterselskap i en annen medlemsstat, og dersom datterselskapet er innvilget et lån. Dersom morselskapet gir datterselskapet en eksplisitt eller implisitt kredittstøtte, skal det være tillatt å kjøpe kredittbytteavtaler for statspapirer i morselskapets medlemsstat snarere enn i datterselskapets.

b) Dersom et morholdingselskap eier eller kontrollerer et datterselskap i en annen medlemsstat. Dersom morselskapet har utstedt obligasjonen, men eiendelene og inntektene som sikres, eies av datterselskapet, skal det være tillatt å kjøpe kredittbytteavtaler for statspapirer tilknyttet datterselskapets medlemsstat.

c) For å sikre eksponeringen mot et selskap i en medlemsstat som har investert i en annen medlemsstats statspapirer på en slik måte at selskapet vil bli særlig hardt rammet ved et betydelig fall i verdien på statspapirene i den andre medlemsstaten, forutsatt at selskapet er etablert i begge medlemsstater. Dersom korrelasjonen mellom denne risikoen og den andre medlemsstatens statspapirer er høyere enn korrelasjonen mellom denne risikoen og statspapirene i den medlemsstaten der selskapet er etablert, skal det være tillatt å kjøpe kredittbytteavtaler for statspapirer tilknyttet den andre medlemsstaten.

2. En posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer skal i følgende tilfeller ikke anses som en udekket posisjon i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012, forutsatt at korrelasjonskriteriet i artikkel 18 i denne forordning i hvert enkelt tilfelle er oppfylt:

a) Dersom debitor, eller dennes motpart, med en eiendel eller forpliktelse som sikres, er et selskap som har virksomhet i hele Unionen, eller dersom eksponeringen som sikres, gjelder Unionen eller de medlemsstatene som har euro som valuta, skal det være tillatt å sikre eksponeringen med hensiktsmessige kredittbytteavtaler for statspapirer som er indeksert på europeisk plan eller euroområdeplan.

b) Dersom motparten til en eiendel eller forpliktelse som sikres, er en overnasjonal utsteder, skal det være tillatt å sikre motpartsrisikoen med en hensiktsmessig kurv av kredittbytteavtaler for statspapirer som er knyttet til den berørte enhets garantister eller aksjonærer.

Artikkel 16

Begrunnelse for udekkede posisjoner i kredittbytteavtaler for statspapirer

Enhver fysisk eller juridisk person som inngår en posisjon i en kredittbytteavtale for et statspapir, skal på anmodning fra vedkommende myndighet

a) overfor denne vedkommende myndighet begrunne hvilket av vilkårene fastsatt i artikkel 15 som var oppfylt da posisjonen ble inngått,

b) overfor nevnte vedkommende myndighet godtgjøre at korrelasjonskriteriet i artikkel 18 og kravene om forholdsmessighet i artikkel 19 med hensyn til nevnte posisjon i kredittbytteavtalen for statspapirer til enhver tid er oppfylt så lenge kredittbytteavtalen innehas.

*Artikkel 17***Sikrede eiendeler og forpliktelser**

En posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer kan benyttes til å sikre eiendeler og forpliktelser i følgende tilfeller, forutsatt at vilkårene angitt i artikkel 15 og 18 og i forordning (EU) nr. 236/2012 er oppfylt:

- a) en lang posisjon i den berørte utstederens statspapirer,
- b) enhver posisjon eller portefølje som brukes i forbindelse med sikring av eksponeringer mot den offentlige utstederen som kredittbytteavtalene er tilknyttet,
- c) enhver eiendel eller forpliktelse som gjelder enheter i offentlig sektor i den medlemsstaten hvis statspapirer er tilknyttet kredittbytteavtalen. Dette omfatter eksponeringer mot sentralmyndigheter, regionale og lokale forvaltninger, offentlige foretak eller enhver eksponering som garanteres av en slik enhet, og kan omfatte finansieringsavtaler, en portefølje av eiendeler eller finansielle forpliktelser samt rente- eller valutabytteavtaletransaksjoner der kredittbytteavtaler for statspapirer benyttes som et redskap for å styre motpartsrisiko for å sikre eksponeringen mot finansieringsavtaler og utenrikshandelsavtaler,
- d) eksponeringer mot enheter i privat sektor etablert i den medlemsstaten som er tilknyttet kredittbytteavtalen for statspapirer. De berørte eksponeringene omfatter, men er ikke begrenset til, lån, motpartskredittrisiko (herunder mulige eksponeringer når det kreves lovfestet kapital for en slik eksponering), fordringer og garantier. Eiendelene og forpliktelsene bør omfatte, men ikke være begrenset til, finansieringsavtaler, en portefølje av eiendeler eller finansielle forpliktelser, rente- eller valutabytteavtaletransaksjoner der kredittbytteavtalen for statspapirer benyttes som et redskap for å styre motpartsrisiko for å sikre eksponeringen mot finansieringsavtaler og utenrikshandelsavtaler,
- e) alle indirekte eksponeringer mot en av de ovennevnte enhetene som forekommer gjennom eksponering mot indekser, fond eller spesialforetak.

*Artikkel 18***Korrelasjonskriterier**

1. Korrelasjonskriteriet nevnt i dette kapittel anses som oppfylt i følgende tilfeller:
 - a) Det kvantitative korrelasjonskriteriet er oppfylt med en Pearsons korrelasjonskoeffisient på minst 70 % mellom prisen på eiendelene eller forpliktelsene og prisen på statspapiret beregnet på grunnlag av historiske data ved bruk av data for handelsdagene i en periode på minst 12 måneder umiddelbart før den dagen posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer inngås.

- b) Det kvalitative kravet til korrelasjon er oppfylt når graden av korrelasjon er av betydning, det vil si at korrelasjonen bygger på relevante data og ikke er uttrykk for et midlertidig avhengighetsforhold. Korrelasjonen skal beregnes på grunnlag av historiske data ved bruk av data for handelsdagene i en periode på minst 12 måneder umiddelbart før den dagen posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer inngås, veid mot den siste tiden. Det skal brukes en annen tidsramme dersom det godtgjøres at de rådende forhold i denne perioden lignet forholdene som rådet på det tidspunktet posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer ble inngått, eller som vil råde i perioden eksponeringen sikres. For eiendeler som ikke har en pris fastsatt i et likvid marked, eller hvis prishistorikk ikke går tilstrekkelig langt tilbake, anvendes et hensiktsmessig alternativ.

2. Korrelasjonskriteriet i nr. 1 skal anses som oppfylt dersom det kan godtgjøres at

- a) eksponeringen som sikres, gjelder et foretak som eies av den offentlige utstederen, eller der den offentlige utstederen eier mer enn halvparten av den stemmeberettigede aksjekapitalen, eller hvis gjeld garanteres av den offentlige utstederen,
- b) eksponeringen som sikres, gjelder en regional, lokal eller kommunal myndighet i medlemsstaten,
- c) eksponeringen som sikres, gjelder et foretak hvis kontantstrømmer i stor grad avhenger av kontrakter fra en offentlig utsteder eller et prosjekt som finansieres eller i stor grad finansieres eller garanteres av en offentlig utsteder, som for eksempel et infrastrukturprosjekt.

3. På anmodning fra den berørte vedkommende myndighet skal den berørte part dokumentere at korrelasjonskriteriet ble oppfylt på det tidspunktet da posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer ble inngått.

*Artikkel 19***Forholdsmessighet**

1. Når det skal bestemmes om størrelsen på posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer står i forhold til størrelsen på eksponeringene som sikres, dersom perfekt sikring ikke er mulig, kreves det ikke nøyaktig sammenfall; en begrenset overdekning tillates i henhold til nr. 2. Den berørte part skal på anmodning redegjøre overfor vedkommende myndighet hvorfor nøyaktig sammenfall ikke var mulig.

2. Når det kan begrunnes ut fra arten av de eiendelene og forpliktelsene som sikres, og deres forhold til verdien av den offentlige utstederens forpliktelser som omfattes av kredittbytteavtalen, skal det settes en høyere verdi på kredittbytteavtalen for å sikre en viss eksponeringsverdi. Dette skal likevel tillates bare dersom det kan vises at kredittbytteavtalen

for statspapirer må ha en større verdi for å dekke en relevant grad av risiko i forbindelse med referanseporteføljen, idet det tas hensyn til følgende faktorer:

- a) størrelsen på den nominelle posisjonen,
- b) eksponeringenes følsomhet for den offentlige utstederens forpliktelser som omfattes av kredittbytteavtalen,
- c) om den berørte sikringsstrategien er dynamisk eller statisk.

3. Innehaveren av posisjonen er ansvarlig for å sikre at dens posisjon i kredittbytteavtalen for statspapirer til enhver tid er forholdsmessig, og at varigheten av posisjonen i kredittbytteavtalen for statspapirer, med tanke på de rådende markedskonvensjoner og likviditet, i størst mulig grad tilpasses varigheten av de sikrede eksponeringene eller den perioden der personen akter å inneha eksponeringen. Dersom eksponeringene som sikres med en posisjon i en kredittbytteavtale, avvikles eller innløses, skal de enten erstattes av tilsvarende eksponeringer, eller posisjonen i kredittbytteavtalen skal reduseres eller på annen måte avhendes.

4. Dersom en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer var dekket da den ble inngått, skal den ikke behandles som udekket dersom den eneste grunnen til at posisjonen blir uten dekning, er svingninger i markedsverdien av de sikrede eksponeringene eller verdien av kredittbytteavtalen for statspapirer.

5. Dersom partene godtar en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer som følge av sine forpliktelser som medlemmer av en sentral motpart som clearer transaksjoner med kredittbytteavtaler for statspapirer, og som følge av anvendelsen av denne sentrale motpartens regler, skal denne posisjonen under alle omstendigheter behandles som ufrivillig og ikke som en posisjon som parten har inngått, og den skal derfor ikke anses som udekket i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012.

Artikkel 20

Metode for beregning av en udekket posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer

1. En fysisk eller juridisk persons posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer skal være dens nettoposisjon.
2. Ved beregning av verdien av de relevante risikoene som sikres eller skal sikres med en posisjon i en kredittbytteavtale for statspapirer, skal det skilles mellom statiske og dynamiske sikringsstrategier. Ved statisk sikring, for eksempel av direkte eksponeringer mot statlige eller offentlige organer, skal størrelsen som anvendes, være tapet ved plutselig mislighold. Den verdien dette gir, sammenlignes så med den nominelle nettoverdien av posisjonen i kredittbytteavtalen.

3. Beregningene av verdien av markedsverdijusterte risikoer som krever en dynamisk sikringsstrategi, skal gjøres på et risikojustert snarere enn et nominelt grunnlag, samtidig som det tas hensyn til i hvilken grad en eksponering kan øke eller minske i løpetiden og den relative volatiliteten til eiendelene og forpliktelsene som sikres, og til det tilknyttede statspapiret. En betajustering skal anvendes dersom eiendelen eller forpliktelsen som posisjonen i kredittbytteavtalen brukes som sikring for, ikke er den samme som kredittbytteavtalens referanseeiendel.

4. Indirekte eksponeringer mot risiko, for eksempel gjennom indekser, fond eller spesialforetak, og mot posisjoner i kredittbytteavtaler skal også tas i betraktning i den grad referanseeiendelen, forpliktelsen eller kredittbytteavtalen er representert i indeksen, fondet eller en annen ordning.

5. Verdien av den relevante porteføljen av eiendeler og forpliktelser som skal sikres, skal trekkes fra verdien av den posisjonen i kredittbytteavtalen som innehas netto. Dersom resultatet er positivt, skal posisjonen anses å være en udekket posisjon i en kredittbytteavtale i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 236/2012.

KAPITTEL VI

TERSKLENE FOR MELDING AV KORTE NETTOPOSIJONER I STATSPAPIRER I HENHOLD TIL ARTIKKEL 7 NR. 3

Artikkel 21

Tersklene for melding av korte nettoposisjoner i utstedte statspapirer

1. Det relevante målet for den terskelen som utløser melding til den berørte vedkommende myndighet av korte nettoposisjoner i en offentlig utstede utstedte statspapirer, skal være en prosentdel av det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer for hver offentlig utsteder.

2. Rapporteringsterskelen skal være et pengebeløp. Pengebeløpet skal fastsettes ved å anvende prosentterskelen på den offentlige utstede utestående statspapirer, avrundet til nærmeste million euro.

3. Det pengebeløpet prosentterskelen gir, skal revideres og ajourføres hvert kvartal for å gjenspeile endringer i det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer for hver offentlig utsteder.

4. Det pengebeløpet prosentterskelen gir, og det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer skal beregnes i samsvar med metoden for beregning av korte nettoposisjoner i statspapirer.

5. Startbeløpene og de neste trinnene for offentlige utstedere skal fastsettes på grunnlag av følgende faktorer:

- a) tersklene skal ikke medføre meldingskrav for korte nettoposisjoner av ubetydelig verdi i en offentlig utsteder,
- b) det samlede beløpet for de utestående utstedte statspapirene for en offentlig utsteder og den gjennomsnittlige størrelsen på posisjoner som innehas av markedsdeltakere i statspapirer fra den berørte offentlige utstederen,
- c) likviditeten i markedet for statspapirer fra hver offentlig utsteder, herunder eventuelt likviditeten i terminmarkedet for nevnte statspapirer.

6. Når det gjelder faktorene i nr. 5, er de relevante tersklene for melding for startbeløpet som skal tas i betraktning for hver offentlig utsteder, en prosentsats på 0,1 % eller 0,5 % av det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer. Den relevante prosentsatsen som skal anvendes for hver utsteder, skal fastsettes ved bruk av kriteriene i nr. 5 slik at hver offentlig utsteder tildeles en av de to prosenttersklene som skal brukes til å beregne de pengebeløpene som vil være relevante for meldingen.

7. De to første terskelkategoriene på ikrafttredelsesdatoen for denne forordning er

- a) en førsteterskel på 0,1 %, som gjelder dersom det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer er mellom 0 og 500 milliarder euro,
- b) en terskel på 0,5 %, som gjelder dersom det samlede beløpet for utestående utstedte statspapirer er over 500 milliarder euro, eller når det finnes et likvid terminmarked for dette statspapiret.

8. De neste trinnene skal fastsettes til 50 % av starttersklene og være

- a) hver 0,05 % over den første terskelen for melding på 0,1 %, med start ved 0,15 %,
- b) hver 0,25 % over den første terskelen for melding på 0,5 %, med start ved 0,75 %.

9. Den offentlige utstederen skal flytte til relevant terskelgruppe dersom det har vært en endring i den offentlige utstederens marked for statspapirer, og denne forandringen, ved anvendelse av faktorene angitt i nr. 5, har vart i minst ett kalenderår.

KAPITTEL VII

PARAMETRER OG METODER FOR BEREKNING AV LIKVIDITETSTERSKEL FOR MIDLERTIDIG OPPHEVING AV BEGRENSNINGER PÅ SHORTSALG AV STATSPAPIRER I HENHOLD TIL ARTIKKEL 13 NR. 4

Artikkel 22

Metoder for beregning og fastsettelse av likviditetsterskelen for midlertidig oppheving av begrensninger på shortsalg av statspapirer

1. Det målet for utstedte statspapirers likviditet som skal anvendes av hver vedkommende myndighet, er omsetningen, definert som samlet nominell verdi av de omsatte gjeldsinstrumentene i forhold til en kurv av referanseinstrumenter med forskjellig forfall.
2. Begrensningene på udekket shortsalg av statspapirer kan oppheves midlertidig når omsetningen en måned faller under femte prosentil av det månedlige handelsvolumet de siste 12 månedene.
3. For å utføre disse beregningene skal hver vedkommende myndighet anvende representative data som er lett tilgjengelige fra en eller flere handelsplasser, fra OTC-handel eller fra begge, og deretter underrette ESMA om hvilke data som er lagt til grunn.
4. Før vedkommende myndigheter utøver sin myndighet til å oppheve begrensningene på shortsalg av statspapirer, skal de sikre at den betydelige nedgangen i likviditet ikke skyldes sesongsvingninger i likviditeten.

KAPITTEL VIII

BETYDELIG FALL I VERDIEN PÅ ANDRE FINANSIELLE INSTRUMENTER ENN LIKVIDE AKSJER I HENHOLD TIL ARTIKKEL 23

Artikkel 23

Betydelig fall i verdien på andre finansielle instrumenter enn likvide aksjer

1. Når det gjelder andre aksjer enn likvide aksjer, menes med et betydelig fall i verdien i løpet av en enkelt handelsdag sammenlignet med sluttkursen den foregående handelsdagen
 - a) et fall i aksjekursen på 10 % eller mer, når aksjen inngår i den viktigste nasjonale aksjeindeksen og er det underliggende finansielle instrumentet for en derivatkontrakt som er opptatt til notering på en handelsplass,
 - b) et fall i aksjekursen på 20 % eller mer, når aksjekursen er minst 0,50 euro eller tilsvarende i lokal valuta,
 - c) et fall i aksjekursen på 40 % eller mer i alle andre tilfeller.
2. En økning på 7 % eller mer i avkastningen fordelt over hele avkastningskurven i løpet av en enkelt handelsdag for den berørte offentlige utstederen skal betraktes som et betydelig verdifall for en statsobligasjon.

3. En økning på 10 % eller mer i avkastningen for en foretaksobligasjon i løpet av en enkelt handelsdag skal betraktes som et betydelig verdifall for denne obligasjonen.

4. Et kursfall på 1,5 % eller mer for et pengemarkedsinstrument i løpet av en enkelt handelsdag skal betraktes som et betydelig verdifall for dette instrumentet.

5. Et kursfall på 10 % eller mer for et børsomsatt fond, herunder børsomsatte fond som er UCITS-er, i løpet av en enkelt handelsdag skal betraktes som et betydelig verdifall for dette fondet. Et børsomsatt fond med finansiell giring skal justeres med relevant gjeldsgrad for å gjenspeile et 10 % kursfall for et tilsvarende børsomsatt fond uten finansiell giring. Et omvendt børsomsatt fond skal justeres med en faktor på -1 for å gjenspeile et 10 % kursfall for et tilsvarende børsomsatt fond uten finansiell giring.

6. Dersom et derivat, herunder finansielle differansekontrakter, omsettes på en handelsplass og har som eneste underliggende finansielle instrument et finansielt instrument med et betydelig verdifall i henhold til denne artikkel og artikkel 23 nr. 5 i forordning (EU) nr. 236/2012, skal et betydelig verdifall for dette derivatet anses å foreligge når det har vært et betydelig fall for det underliggende finansielle instrumentet.

KAPITTEL IX

NEGATIVE HENDELSER ELLER EN NEGATIV UTVIKLING I HENHOLD TIL ARTIKKEL 30

Artikkel 24

Kriterier og faktorer som skal tas i betraktning ved fastsettelse av tilfeller av negative hendelser eller en negativ utvikling

1. Med hensyn til artikkel 18–21 i forordning (EU) nr. 236/2012 omfatter negative hendelser eller en negativ utvikling som kan utgjøre en alvorlig trussel mot den finansielle stabiliteten eller tilliten til markedet i den berørte medlemsstaten eller i en eller flere medlemsstater i henhold til artikkel 30 i forordning (EU) nr. 236/2012, alle handlinger, resultater, omstendigheter eller hendelser som forventes eller med rimelighet kan forventes å føre til følgende:

a) alvorlige finansielle, monetære eller budsjettmessige problemer som kan føre til finansiell ustabilitet for en medlemsstat eller en bank og andre finansinstitusjoner som anses som viktige for det globale finanssystemet, som forsikringsselskaper, leverandører av markedsinfrastruktur og kapitalforvaltningsselskaper med virksomhet i Unionen, når dette kan true finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller stabiliteten i Unionens finanssystem,

b) en kredittvurdering eller mislighold hos en medlemsstat eller banker eller andre finansinstitusjoner som anses som viktige for det globale finanssystemet, som forsikringsselskaper, leverandører av markedsinfrastruktur og kapitalforvaltningsselskaper med virksomhet i Unionen, som skaper eller som med rimelighet kan forventes å skape alvorlig usikkerhet med hensyn til deres solvens,

c) betydelig salgspress eller uvanlig volatilitet som forårsaker et betydelig kursfall for finansielle instrumenter knyttet til banker eller andre finansinstitusjoner som anses som viktige for det globale finanssystemet, som forsikringsselskaper, leverandører av markedsinfrastruktur og kapitalforvaltningsselskaper med virksomhet i Unionen eller offentlige utstedere, alt etter som,

d) relevante skader på fysiske strukturer hos viktige finansielle utstedere, herunder markedsinfrastruktur, clearing- og oppgjørssystemer og tilsynsmyndigheter, som kan innvirke negativt på markedene, særlig dersom skaden skyldes naturkatastrofer eller terrorangrep,

e) enhver relevant forstyrrelse i et betalingssystem eller en oppgjørsprosess, særlig dersom den gjelder virksomhet mellom banker, som skaper eller kan skape betydelige feil eller forsinkelser i betalinger eller oppgjør i Unionens betalingssystem, særlig dersom de kan føre til spredning av en finansiell eller økonomisk krise i en bank og andre finansielle institusjoner som anses som viktige for det globale finanssystemet, som forsikringsselskaper, leverandører av markedsinfrastruktur og kapitalforvaltningsselskaper, eller i en medlemsstat.

2. Med hensyn til artikkel 27 skal ESMA ved vurdering av kriteriene i nr. 1 ta hensyn til muligheten for eventuell spredning eller smitte til andre systemer eller utstedere og særlig forekomsten av enhver form for selvoppfyllende fenomener.

3. Med hensyn til artikkel 28 nr. 2 bokstav a) menes med en trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen

a) enhver form for trussel om alvorlig finansiell, monetær eller budsjettmessig ustabilitet for en medlemsstat eller finanssystemet i en medlemsstat, når dette kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen,

b) muligheten for mislighold fra en medlemsstats eller en overnasjonal utsteders side,

- c) alvorlig skade på fysiske strukturer hos viktige finansielle utstedere, herunder markedsinfrastruktur, clearing- og oppgjørssystemer og tilsynsmyndigheter, som kan innvirke negativt på tverrnasjonale markeder, særlig dersom slik skade skyldes naturkatastrofer eller terrorangrep, når dette kan utgjøre en alvorlig trussel mot finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet eller mot stabiliteten i hele eller deler av finanssystemet i Unionen,
- d) enhver alvorlig forstyrrelse i et betalingssystem eller en oppgjørsprosess, særlig dersom den er knyttet til virksomhet mellom banker, som skaper eller kan skape betydelige feil eller forsinkelser i Unionens tverrnasjonale

betalingssystemer, særlig dersom de kan føre til spredning av en finansiell eller økonomisk krise i hele eller deler av finanssystemet i Unionen.

Artikkel 25

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. november 2012.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 5. juli 2012.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

VEDLEGG I

DEL 1

Artikkel 5 og 6

- Opsjoner,
- Dekkede verdipapirer med kjøpsrett,
- Terminkontrakter,
- Indekstilknyttede instrumenter,
- Differansekontrakter,
- Aksjer/andeler i børsomsatte fond,
- Bytteavtaler,
- Prisveddemål,
- Sammensatte investeringsprodukter for ikke-profesjonelle eller profesjonelle investorer,
- Komplekse derivater,
- Sertifikater knyttet til aksjer,
- Globale depotbevis.

DEL 2

Artikkel 7

- Opsjoner,
 - Terminkontrakter,
 - Indekstilknyttede instrumenter,
 - Differansekontrakter,
 - Bytteavtaler,
 - Prisveddemål,
 - Komplekse derivater,
 - Sertifikater knyttet til statspapirer.
-

[Vedlegg II er kunngjort i EUT L 274 av 9.10.2012, s. 14-15]